

Samling af Afgørelser

RETTENS DOM (Sjette Afdeling)

15. september 2016*

»REACH — gebyr for registrering af et stof — nedsættelse, som indrømmes mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder — fejl i erklæringen om virksomhedens størrelse — henstilling 2003/361/EF — afgørelse, der pålægger en administrationsafgift — fastlæggelse af virksomhedens størrelse — ECHA's beføjelser«

I sag T-675/13,

K Chimica Srl, Mirano (Italien), ved advokaterne R. Buizza og M. Rota,

sagsøger,

mod

Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA), først ved M. Heikkilä, A. Iber, E. Bigi, E. Maurage og J.-P. Trnka, derefter ved M. Heikkilä, E. Bigi, E. Maurage og J.-P. Trnka, som befuldmægtigede, bistået af advokat C. Garcia Molyneux,

sagsøgt,

angående, for det første, en påstand støttet på artikel 263 TEUF om annullation af ECHA's afgørelse SME(2013) 3665 af 15. oktober 2013, hvori det konstateres, at sagsøgeren ikke har fremlagt de nødvendige beviser med henblik på at opnå den nedsættelse af gebyret, der er fastsat for de små virksomheder, og hvori sagsøgeren blev pålagt en administrationsafgift, for det andet, en påstand om, at det anerkendes, at sagsøgeren har status som lille virksomhed, og om, at det tilsvarende gebyr finder anvendelse på sagsøgeren, og, for det tredje, en påstand støttet på artikel 263 TEUF om annullation af de af ECHA udstedte fakturaer,

har

RETTEN (Sjette Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, S. Frimodt Nielsen, og dommerne F. Dehousse (refererende dommer) og A.M. Collins,

justitssekretær: ekspeditionssekretær J. Palacio González,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 20. januar 2016,

afsagt følgende

* Processprog: italiensk.

Dom

Twistens baggrund

- 1 Den 10. november 2011 registrerede sagsøgeren, K Chimica Srl, et stof i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 af 18. december 2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH), om oprettelse af et europæisk kemikalieagentur og om ændring af direktiv 1999/45/EF og ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1488/94 samt Rådets direktiv 76/769/EØF og Kommissionens direktiv 91/155/EØF, 93/67/EØF, 93/105/EF og 2000/21/EF (EUT 2006, L 396, s. 1).
- 2 Under registreringsproceduren oplyste sagsøgeren, at virksomheden var en »lille« virksomhed som omhandlet i Kommissionens henstilling 2003/361/EF af 6. maj 2003 om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder (herefter »SMV«) (EUT 2003, L 124, s. 36). Denne oplysning gjorde det muligt for virksomheden at opnå en nedsættelse af det gebyr, der skal ledsage alle registreringsansøgninger, således som dette er fastsat i artikel 6, stk. 4, i forordning nr. 1907/2006. I henhold til samme forordnings artikel 74, stk. 1, er nævnte gebyr fastsat nærmere i Kommissionens forordning (EF) nr. 340/2008 af 16. april 2008 om gebyrer og afgifter til Det Europæiske Kemikalieagentur i henhold til forordning (EF) nr. 1907/2006 (EUT 2008, L 107, s. 6). Bilag I til forordning nr. 340/2008 indeholder bl.a. oplysninger om størrelsen af de gebyrer, der skal betales for registreringsansøgninger, som indsendes i henhold til artikel 6 i forordning nr. 1907/2006, og de nedsættelser, som indrømmes mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder. Kan en fysisk eller juridisk person, der hævder at være berettiget til gebyr- eller afgiftsnedsættelse eller gebyrfritagelse, ikke dokumentere sin ret til en sådan nedsættelse eller fritagelse, opkræver Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA) i henhold til artikel 13, stk. 4, i forordning nr. 340/2008 i øvrigt det fulde gebyr eller den fulde afgift med tillæg af en administrationsafgift. I denne forbindelse vedtog ECHA's bestyrelse den 12. november 2010 afgørelse MB/D/29/2010 om klassificering af de tjenester, for hvilke der skal opkræves afgift (herefter »afgørelse MB/D/29/2010«). Det fremgår af denne afgørelses artikel 2 og af tabel 1, som findes i bilaget hertil, som ændret ved afgørelse MB/21/2012/D truffet af ECHA's bestyrelse den 12. februar 2013, at den administrationsafgift, der er omhandlet i artikel 13, stk. 4, i forordning nr. 340/2008, er 19 900 EUR for en stor virksomhed, 13 900 EUR for en mellemstor virksomhed og 7 960 EUR for en lille virksomhed.
- 3 Den 10. november 2011 udstedte ECHA faktura nr. 10029302 på 9 300 EUR. Dette beløb svarede til det gebyr, der ifølge bilag I til forordning nr. 340/2008, i den affattelse, som fandt anvendelse på tidspunktet for de faktiske omstændigheder, skulle betales af en lille virksomhed, i forbindelse med en fælles indsendelse, for stoffer i en mængde på over 1 000 ton.
- 4 Den 15. juli 2012 opfordrede ECHA sagsøgeren til at indsende en række dokumenter med henblik på at kontrollere den erklæring, hvorved virksomheden havde oplyst, at den var en lille virksomhed.
- 5 Den 14. juni 2013 vedtog ECHA, efter udvekslinger af dokumenter og e-mail, afgørelse SME(2013) 2249. I denne afgørelse fastslog ECHA, at agenturet ikke havde modtaget de nødvendige beviser med henblik på at konkludere, at sagsøgeren var en lille virksomhed, og at sagsøgeren i overensstemmelse med artikel 4, stk. 1, i afgørelse MB/D/29/2010 skulle betale det gebyr, der fandt anvendelse på en stor virksomhed. Under disse omstændigheder meddelte ECHA sagsøgeren, at ECHA ville fremsende en faktura, der dækkede forskellen mellem det gebyr, der oprindeligt var blevet betalt, og det endeligt skyldige gebyr, samt en faktura på 19 900 EUR til betaling af administrationsafgiften.
- 6 Den 17. juni 2013 fremsendte sagsøgeren en e-mail til ECHA, som var bilagt nye dokumenter. Sagsøgeren anmodede ligeledes ECHA om yderligere oplysninger hvad angik beregningen af virksomhedens størrelse.

- 7 Den 2. juli 2013 svarede ECHA sagsøgeren, at den forstod virksomhedens anmodning således, at virksomheden reelt ønskede, at ECHA genovervejede sin holdning. ECHA oplyste, at den, bl.a. henset til sagsøgerens bestræbelser på at afklare den faktiske situation i det foreliggende tilfælde, undtagelsesvist havde besluttet at tage hensyn til de supplerende oplysninger, som kunne blive tilsendt agenturet.
- 8 Den 15. oktober 2013 vedtog ECHA, efter nye udvekslinger af dokumenter og e-mail, afgørelse SME(2013) 3665 (herefter »den anfægtede afgørelse«). I denne afgørelse fastslog ECHA, at de oplysninger, der var blevet indsendt efter afgørelse SME(2013) 2249, ikke kunne ændre den konklusion, der var indeholdt i den nævnte afgørelse. ECHA præciserede navnlig, at sagsøgeren ikke havde fremlagt oplysninger vedrørende »den indirekte partnervirksomhed« Compagnie d'Investissement des Alpes SA. På dette grundlag konkluderede ECHA, at sagsøgeren ikke havde fremlagt de nødvendige beviser, der gjorde det muligt at fastslå, at sagsøgeren var en lille virksomhed. ECHA præciserede ligeledes over for sagsøgeren, at forfaldsdatoen for de fakturaer, der blev udstedt efter vedtagelsen af afgørelse SME(2013) 2249, var udløbet, og at den følgelig ville fremsende nye fakturaer til virksomheden.
- 9 Den 15. oktober 2013 udstedte ECHA i medfør af den anfægtede afgørelse faktura nr. 10045647 på 13 950 EUR og faktura nr. 10045649 på 19 900 EUR.

Retsforhandlinger og parternes påstande

- 10 Ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 16. december 2013 har sagsøgeren anlagt nærværende søgsmål. Dette søgsmål indgår i en række konnekse sager.
- 11 Den første sag i denne række konnekse sager var genstand for annullationsdom af 2. oktober 2014, Spraylat mod ECHA (T-177/12, EU:T:2014:849).
- 12 Den 8. januar 2015 blev parterne som led i foranstaltningerne med henblik på sagens tilrettelæggelse i henhold til artikel 64 i Rettens procesreglement af 2. maj 1991 opfordret til at fremsætte bemærkninger om, hvorvidt dom af 2. oktober 2014, Spraylat mod ECHA (T-177/12, EU:T:2014:849), efter deres opfattelse er relevant for den foreliggende sag, og til at besvare et spørgsmål. Parterne efterkom denne anmodning inden for den fastsatte frist.
- 13 Den 13. november 2015 besluttede Retten (Sjette Afdeling) på grundlag af den refererende dommers rapport at indlede den mundtlige forhandling og anmodede som led i foranstaltningerne med henblik på sagens tilrettelæggelse i henhold til procesreglements artikel 89 parterne om at besvare et spørgsmål og om at fremlægge visse dokumenter. Parterne efterkom disse anmodninger inden for den fastsatte frist.
- 14 Den 8. januar 2016 fremlagde ECHA i forbindelse med en forlængelse af foranstaltningerne med henblik på sagens tilrettelæggelse af 13. november 2015 nye beviser. Disse beviser er blevet føjet til sagsakterne.
- 15 Parterne afgav mundtlige indlæg og besvarede mundtlige spørgsmål fra Retten i retsmødet den 20. januar 2016.
- 16 Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:
 - Den anfægtede afgørelse annulleres.
 - Sagsøgte tillægges status som SMV i lyset af de dokumenter, som ECHA har fået stillet til rådighed, idet det fastslås, at undersøgelsen begrænses til fire selskaber.

- Det nedsatte gebyr for SMV'er finder anvendelse.
 - Faktura nr. 10029302 på 9 300 EUR, der kræves for den skyldige difference i forhold til det fulde gebyr, der er anvendt på sagsøgeren, annulleres.
 - Faktura nr. 10043954, som ECHA har udstedt til betaling af administrationsafgiften, annulleres.
- 17 I replikken har sagsøgeren, ud over de førnævnte første påstande, ligeledes nedlagt følgende påstande:
- Faktura nr. 10045647 af 15. oktober 2013 på 13 950 EUR, der kræves for differencen i forhold til det fulde gebyr, der er anvendt på sagsøgeren, annulleres, og tilbagebetaling af det beløb, der blev betalt den 24. januar 2014.
 - Faktura nr. 10045649 af 15. oktober 2013, udstedt af ECHA til betaling af administrationsafgiften, annulleres.
 - ECHA tilpligtes at betale sagens omkostninger.
- 18 Sagsøgeren præciserede i sit svar på foranstaltningerne med henblik på sagens tilrettelæggelse af 13. november 2015 (præmis 13 ovenfor), at virksomheden frafaldt påstandene om annulation af faktura nr. 10029302 og faktura nr. 10043954.
- 19 ECHA har nedlagt følgende påstande:
- Frifindelse.
 - Sagsøgeren tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Retlige bemærkninger

Spørgsmålet om, hvorvidt visse påstande kan antages til realitetsbehandling

- 20 Hvad for det første angår sagsøgerens anden og tredje påstand om dels at tillægge sagsøgeren status som SMV i lyset af de dokumenter, som ECHA har fået stillet til rådighed, ved at fastslå, at undersøgelsen begrænses til fire selskaber, dels at anvende den afgiftsnedsættelse, der er fastsat for SMV, bemærkes, at det ikke tilkommer Unionens retsinstanser under udøvelsen af deres kompetence til at prøve retsakters lovlighed at give institutionerne pålæg eller at træffe afgørelser på deres vegne, idet det påhviler vedkommende forvaltningsorgan at træffe de nødvendige foranstaltninger til opfyldelse af en dom i et annulationssøgsmål (jf. dom af 15.9.1998, *European Night Services m.fl. mod Kommissionen*, T-374/94, T-375/94, T-384/94 og T-388/94, EU:T:1998:198, præmis 53 og den deri nævnte retspraksis). Følgelig skal den anden og den tredje påstand i stævningen afvises fra realitetsbehandling.
- 21 Hvad for det andet angår de påstande, der er fremført for første gang i replikken, og som vedrører annulation af faktura nr. 10045647 samt tilbagebetaling af det beløb, der blev betalt den 24. januar 2014, og annulation af faktura nr. 10045649, bemærkes, at sagsøgeren i henhold til artikel 44, stk. 1, litra d), i procesreglementet af 2. maj 1991 er forpligtet til at anføre sine påstande i stævningen. I øvrigt fremgår det af retspraksis, at betingelsen i artikel 48, stk. 2, i procesreglementet af 2. maj 1991, hvorefter nye anbringender kun må fremsættes, hvis disse støttes på retlige eller faktiske omstændigheder, som er kommet frem under retsforhandlingerne, a fortiori regulerer enhver ændring af påstandene. Medmindre der er fremkommet retlige eller faktiske omstændigheder under den skriftlige procedure, kan der således kun tages hensyn til påstandene i stævningen, og prøvelsen af

sagens realitet kan alene ske på grundlag af de i stævningen nedlagte påstande (jf. i denne retning dom af 13.9.2013, Berliner Institut für Vergleichende Sozialforschung mod Kommissionen, T-73/08, ikke trykt i Sml., EU:T:2013:433, præmis 42 og 43 og den deri nævnte retspraksis).

- 22 I det foreliggende tilfælde konstateres, at faktura nr. 10045647 og faktura nr. 10045649 ifølge det af sagsøgeren anførte, og således som det følger af bilagene til replikken, er dateret den 15. oktober 2013, dvs. samme dato som den anfægtede afgørelse. Sagsøgeren har ikke fremført nogen oplysninger, som gør det muligt at antage, at de nævnte fakturaer er modtaget efter anlæggelsen af dette søgsmål. Følgelig er der ikke fremkommet retlige eller faktiske omstændigheder under den skriftlige procedure, som ville kunne begrunde de for sent fremsatte påstande vedrørende de nævnte fakturaer.
- 23 Desuden bemærkes under alle omstændigheder, at det følger af fast retspraksis, at kun foranstaltninger, som har retligt bindende virkninger, der kan berøre sagsøgerens interesser gennem en væsentlig ændring af hans retsstilling, udgør retsakter, der kan gøres til genstand for et annulationsøgsmål som omhandlet i artikel 263 TEUF (dom af 11.11.1981, IBM mod Kommissionen, 60/81, EU:C:1981:264, præmis 9, kendelse af 4.10.1991, Bosman mod Kommissionen, C-117/91, EU:C:1991:382, præmis 13, og dom af 15.1.2003, Philip Morris International mod Kommissionen, T-377/00, T-379/00, T-380/00, T-260/01 og T-272/01, EU:T:2003:6, præmis 77).
- 24 Der skal lægges vægt på indholdet af den foranstaltning, der påstås annulleret, med henblik på at afgøre, hvorvidt den kan gøres til genstand for søgsmål, men den form, hvori foranstaltningen er vedtaget, er principielt uden betydning i denne henseende (dom af 11.11.1981, IBM mod Kommissionen, 60/81, EU:C:1981:264, præmis 9, af 28.11.1991, Luxembourg mod Parlamentet, C-213/88 og C-39/89, EU:C:1991:449, præmis 15, og af 24.3.1994, Air France mod Kommissionen, T-3/93, EU:T:1994:36, præmis 43 og 57).
- 25 I øvrigt er en afgørelse, der udelukkende er en bekræftelse af en tidligere afgørelse, ikke en anfægtelig retsakt, hvorfor et søgsmål anlagt til prøvelse af en sådan afgørelse skal afvises (dom af 25.10.1977, Metro SB-Großmärkte mod Kommissionen, 26/76, EU:C:1977:167, præmis 4, og af 5.5.1998, Det Forenede Kongerige mod Kommissionen, C-180/96, EU:C:1998:192, præmis 27 og 28; jf. ligeledes kendelse af 10.6.1998, Cementir mod Kommissionen, T-116/95, EU:T:1998:120, præmis 19 og den deri nævnte retspraksis).
- 26 Hvad angår begrebet bekræftende retsakt fremgår det af retspraksis, at en retsakt betragtes som rent bekræftende i forhold til en tidligere afgørelse, såfremt den ikke indeholder noget nyt i forhold til den tidligere afgørelse og ikke er truffet på grundlag af en fornyet undersøgelse af forholdene for adressaten for den tidligere afgørelse (dom af 7.2.2001, Inpesca mod Kommissionen, T-186/98, EU:T:2001:42, præmis 44, og kendelse af 29.4.2004, SGL Carbon mod Kommissionen, T-308/02, EU:T:2004:119, præmis 51).
- 27 I det foreliggende tilfælde bemærkes, at afgørelse SME(2013) 2249, som der henvises til i den anfægtede afgørelse, i modsætning til, hvad der var tilfældet i den sag, der gav anledning til dom af 2. oktober 2014, Spraylat mod ECHA (T-177/12, EU:T:2014:849), udtrykkelig henviser til afgørelse MB/D/29/2010, som ændret ved afgørelse MB/21/2012/D, og præciserer, at »ECHA vil udstede [...] en faktura for en administrationsafgift på 19 900 EUR«. I afgørelse SME(2013) 2249 oplyses ligeledes, at ECHA vil udstede en supplerende faktura pr. indsendelse med henblik på at dække forskellen mellem det oprindeligt betalte gebyr og det gebyr, der er fastsat i forordning nr. 340/2008 for en stor virksomhed. I den anfægtede afgørelse præciserede ECHA i øvrigt, at den ville fremsende nye fakturaer til sagsøgeren i stedet for faktura nr. 10043953 og faktura nr. 10043954, som blev udstedt efter vedtagelsen af afgørelse SME(2013) 2249, og hvis forfaldsdatoer var udløbet. Det følger heraf, at den anfægtede afgørelse, set i lyset af afgørelse SME(2013) 2249, indeholdt væsentlige oplysninger vedrørende sagsøgerens forpligtelser over for ECHA. Følgelig har faktura nr. 10045647 og faktura

nr. 10045649 karakter af retsakter til gennemførelse af denne afgørelse og udgør bekræftende retsakter som omhandlet i den ovenfor i præmis 26 nævnte retspraksis (jf. analogt kendelse af 30.6.2009, CPEM mod Kommissionen, T-106/08, ikke trykt i Sml., EU:T:2009:228, præmis 32).

- 28 Henset til disse omstændigheder skal de påstande, der er fremført for første gang i replikken, og som vedrører annullation af faktura nr. 10045647 samt tilbagebetaling af det beløb, der blev betalt den 24. januar 2014, og annullation af faktura nr. 10045649, afvises fra realitetsbehandling.
- 29 Henset til det ovenstående skal undersøgelsen af søgsmålet begrænses til påstanden om annullation af den anfægtede afgørelse.

Om realiteten

- 30 Sagsøgeren har påberåbt sig to anbringender til støtte for sin påstand. Det første anbringende vedrører nærmere bestemt en fejlagtig fortolkning af henstilling 2003/361. Det andet anbringende er, at afvisningen af at tillægge sagsøgeren status af SMV er ulovlig.

Det første anbringende om en fejlagtig fortolkning af henstilling 2003/361

- 31 Sagsøgeren, som har henvist til de relevante bestemmelser i henstilling 2003/361, har oplyst, at det med henblik på at beregne en virksomheds størrelse til virksomhedens data skal tillægges data for eventuelle partnervirksomheder (samt data for virksomheder, der er tilknyttet disse) og data for eventuelle tilknyttede virksomheder (samt data for disses partnervirksomheder, der er umiddelbart over- eller underordnet disse). I det foreliggende tilfælde fastslog ECHA med urette, at Medini Ltd og A.L.O. Immobilien GmbH var sagsøgerens »partnervirksomheder«. Disse virksomheder er nemlig partnere med I.C.B. Srl, idet sidstnævnte er en virksomhed, der er tilknyttet sagsøgeren. I øvrigt er hverken Compagnie d'Investissement des Alpes eller Medinis eventuelle partnervirksomheder, med hensyn til hvilke ECHA har anmodet om oplysninger, partnervirksomheder til I.C.B. og er a fortiori ikke umiddelbart over- eller underordnet sidstnævnte virksomhed. Med henblik på fastsættelse af sagsøgerens størrelse skal der derfor udelukkende tages hensyn til dataene for sagsøgeren, dataene for I.C.B. (som tilknyttet virksomhed) og dataene for Medini og A.L.O. Immobilien (som partnervirksomheder til I.C.B.). Sagsøgeren har fremsendt alle de relevante oplysninger vedrørende disse virksomheder til ECHA. For så vidt angår den fortolkning, som ECHA har foretaget i sine processkrifter af artikel 6, stk. 3, andet afsnit, i bilaget til henstilling 2003/361, har sagsøgeren fremhævet, at ordet »udelukkende« ikke findes i den italienske version af nævnte artikel. Desuden ville ECHA's fortolkning medføre, at der skulle tages hensyn til data for partnervirksomheder eller tilknyttede virksomheder »i det uendelige«. Denne fortolkning ville være alt for omfattende. Sagsøgeren indgår ikke i en gruppe virksomheder, som omfatter Compagnie d'Investissement des Alpes eller de eventuelle partnervirksomheder til Medini. Den vejledning om definitionen af SMV, som er trykt af Europa-Kommissionen og er tilgængelig på internettet (herefter »vejledningen om definitionen af SMV«), og som ECHA har påberåbt sig i sine processkrifter, bekræfter sagsøgerens fortolkning.
- 32 ECHA har indledningsvis anført, at virksomhederne Medini og A.L.O. Immobilien ikke blev anset for at være sagsøgerens partnervirksomheder. I øvrigt henviste den anfægtede afgørelse til Compagnie d'Investissement des Alpes som værende en »indirekte« partnervirksomhed til sagsøgeren. Anmodningerne om oplysninger vedrørende denne virksomhed samt vedrørende de virksomheder, der potentielt er tilknyttede Medini, er baseret på artikel 6 i bilaget til henstilling 2003/361. Navnlig søgte ECHA i henhold til artikel 6, stk. 3, andet afsnit, i bilaget til henstilling 2003/361 at vurdere dataene for I.C.B.s to partnervirksomheder (dvs. Medini og A.L.O. Immobilien). Med henblik herpå har ECHA anført, at det har anvendt artikel 6, stk. 3, første afsnit, som giver oplysninger om måden til fastlæggelse af dataene for en virksomhed, der er partnervirksomhed til en tilknyttet virksomhed. Følgelig anmodede ECHA sagsøgeren om at indlevere dataene for A.L.O. Immobilien og Medini samt

dataene for deres tilknyttede virksomheder (altså Compagnie d'Investissement des Alpes). Denne anmodning er i øvrigt i overensstemmelse med ordlyden af artikel 6, stk. 3, andet afsnit, i bilaget til henstilling 2003/361, som ikke, i modsætning til det for uafhængige virksomheder fastsatte, bestemmer, at fastsættelsen af dataene for partnervirksomhederne til de virksomheder, der er tilknyttet den pågældende virksomhed skal foretages »udelukkende« på grundlag af disse virksomheders regnskaber. ECHA har fremhævet, at ordet »udelukkende« er gentaget i mange sproglige versioner af henstilling 2003/361. ECHA fortolker derfor artikel 6, stk. 3, andet afsnit, i bilaget til henstilling 2003/361 således, at den herved pålægges at tage hensyn til dataene for alle de selskaber, der er tilknyttet de partnervirksomheder, som den nævnte artikel henviser til. En modsat fortolkning ville medføre, at en virksomheds status som SMV ville variere, alt efter om partnervirksomhederne til de virksomheder, der er tilknyttet den pågældende virksomhed, er medtaget eller ikke er medtaget i de konsoliderede balancer for de virksomheder, som de er tilknyttede (i det foreliggende tilfælde Compagnie d'Investissement des Alpes). Denne fortolkning er ligeledes i overensstemmelse med kriteriet om en streng fortolkning, som skal anvendes hvad angår henstilling 2003/361. Fortolkningen er ligeledes i overensstemmelse med vejledningen vedrørende definitionen på SMV og navnlig med de forklarende bemærkninger og bilagene til nævnte vejledning. ECHA har tilføjet, at begrebet »gruppe af virksomheder«, således som præsenteret af sagsøgeren, er i strid med bestemmelserne i henstilling 2003/361. En virksomheds tilhørsforhold til en gruppe afhænger af de relationer, som virksomheden har med andre virksomheder og ikke af eksistensen af et holdingselskab. ECHA har fremhævet, at en af I.C.B.s aktionærer og administratorer i det foreliggende tilfælde ligeledes er formand for sagsøgerens bestyrelse og administrator for A.L.O. Immobilien. Det vil derfor være nødvendigt at analysere dataene for Compagnie d'Investissement des Alpes, inden der tages stilling til sagsøgerens status som SMV.

- 33 Indledningsvis bemærkes, at såvel artikel 3 i forordning nr. 1907/2006 som niende betragtning til og artikel 2 i forordning nr. 340/2008 henviser til henstilling 2003/361 med henblik på at definere SMV'er.
- 34 Henstilling 2003/361 indeholder et bilag, hvis afsnit I omhandler »[d]efinition[en] af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder vedtaget af Kommissionen«. Artikel 2 i dette afsnit har overskriften »Antal beskæftigede og finansielle tærskler til afgrænsning af virksomhedskategorierne«.
- 35 Hvad angår en uafhængig virksomhed, dvs. en virksomhed, der ikke betegnes som »partnervirksomhed« eller som »tilknyttet virksomhed«, jf. artikel 3, stk. 2 og 3, i bilaget til henstilling 2003/361, fastsættes dataene, herunder antal beskæftigede, udelukkende på grundlag af denne virksomheds regnskaber, jf. artikel 6, stk. 1, i nævnte bilag.
- 36 Hvad angår en virksomhed, der har partnervirksomheder eller tilknyttede virksomheder, fastsættes dataene, herunder antal beskæftigede, på grundlag af virksomhedens regnskaber og andre data eller – såfremt sådanne foreligger – virksomhedens konsoliderede regnskab eller de konsoliderede regnskaber, hvori virksomheden indgår ved konsolidering, jf. artikel 6, stk. 2, første afsnit, i bilaget til henstilling 2003/361. I henhold til artikel 6, stk. 2, andet og tredje afsnit, i bilaget til henstilling 2003/361 skal der til disse data tillægges dels dataene for partnervirksomhederne (der er umiddelbart over- eller underordnet den pågældende virksomhed), proportionalt med den procentvise andel af kapitalen eller stemmerettighederne, idet den højeste af disse to procentsatser lægges til grund, dels 100% af dataene for de virksomheder, der er direkte eller indirekte tilknyttet den pågældende virksomhed, og som ikke allerede indgår i regnskaberne ved konsolidering.
- 37 Ved anvendelsen af artikel 6, stk. 2, i henstilling 2003/361 er dataene for virksomheder, der er tilknyttet den pågældende virksomhed, de data, der fremgår af deres regnskaber og andre data, i påkommende tilfælde i konsolideret form, hvortil lægges 100% af dataene for virksomheder, der er tilknyttet disse partnervirksomheder, undtagen hvis deres data allerede indgår ved konsolidering, jf. artikel 6, stk. 3, første afsnit, i henstilling 2003/361. Hvad angår dataene for de virksomheder, der er tilknyttet den pågældende virksomhed, følger disse af deres regnskaber og andre data, i påkommende tilfælde i

konsolideret form. Til disse føjes proportionalt dataene for eventuelle partnervirksomheder til disse tilknyttede virksomheder, der er umiddelbart over- eller underordnet disse, hvis de ikke allerede indgår i det konsoliderede regnskab i et forhold, der mindst svarer til den procentvise andel af kapitalen eller stemmerettighederne, idet den højeste af disse to procentsatser lægges til grund, jf. artikel 6, stk. 3, andet afsnit, i henstilling 2003/361.

- 38 I det foreliggende tilfælde har ECHA i den anfægtede afgørelse oplyst, at sagsøgeren ikke havde fremlagt oplysninger vedrørende »den indirekte partnervirksomhed« Compagnie d'Investissement des Alpes SA. På dette grundlag konkluderede ECHA, at sagsøgeren ikke havde fremlagt de beviser, der var nødvendige for at fastslå, at virksomheden var en lille virksomhed.
- 39 ECHA præciserede sin begrundelse, for så vidt angår anmodningen om oplysninger vedrørende Compagnie d'Investissement des Alpes i en e-mail af 17. juli 2013 og i en skrivelse af 15. oktober 2013 med referencen SME(2013) 3666, som var bilagt den anfægtede afgørelse.
- 40 ECHA oplyste i e-mailen af 17. juli 2013, at Compagnie d'Investissement des Alpes skulle anses for at være en partnervirksomhed til sagsøgeren, eftersom den var direkte tilknyttet A.L.O. Immobilen, som selv var en partnervirksomhed til sagsøgeren. Følgelig skulle dataene for Compagnie d'Investissement des Alpes ifølge ECHA tages i betragtning med henblik på fastsættelse af sagsøgerens størrelse. Echa henviste i denne henseende til artikel 3 og artikel 6 i bilaget til henstilling 2003/361.
- 41 I skrivelsen af 15. oktober 2013, som er vedlagt den anfægtede afgørelse, henviste ECHA til vigtigheden af artikel 6 i bilaget til henvisning 2003/361, i sin helhed, hvad angår dataene for Medini, A.L.O. Immobilen og Compagnie d'Investissement des Alpes. Indledningsvis var ECHA af den opfattelse, idet den citerede bestemmelserne i artikel 6, stk. 3, andet afsnit, i bilaget til henvisning 2003/361, at anvendelsen af ordene »umiddelbart over- eller underordnet« ikke begrænsede den pågældende virksomheds relationer. Dernæst anførte ECHA »desuden«, at den havde anmodet om dataene for Compagnie d'Investissement des Alpes i henhold til artikel 6, stk. 3, første afsnit, i bilaget til henvisning 2003/361, »for så vidt som dataene for partnervirksomhederne (dvs. Medini og A.L.O. Immobilen) til den pågældende virksomhed ifølge denne artikel [fremgik] af deres regnskaber og andre data, i påkommende tilfælde i konsolideret form«, og for så vidt som »der til disse [blev lagt] 100% af dataene for virksomheder, der [var] tilknyttet (dvs. Compagnie d'Investissement des Alpes) disse partnervirksomheder (dvs. A.L.O. Immobilen), undtagen hvis deres data allerede [indgik] ved konsolidering«. Endelig lagde ECHA til grund, at dataene for den »indirekte partnervirksomhed« Compagnie d'Investissement des Alpes, for så vidt som Compagnie d'Investissement des Alpes var tilknyttet A.L.O. Immobilen, som var partnervirksomhed til I.C.B., idet sidstnævnte selv var tilknyttet sagsøgeren, skulle tages i betragtning med henblik på at fastlægge de samlede data for sagsøgeren. »Af denne grund« oplyste ECHA sagsøgeren om, at sagsøgeren modtog den anfægtede afgørelse, som således bekræftede, at virksomheden ikke havde ret til nedsættelsen af gebyret.
- 42 Det følger af den begrundelse, som ECHA har lagt til grund, dels, at det retsgrundlag, som ECHA påberåbte sig med henblik på at anmode sagsøgeren om at fremsende oplysningerne vedrørende Compagnie d'Investissement des Alpes var artikel 6, stk. 3, første afsnit, i bilaget til henvisning 2003/361, dels, at sagsøgerens manglende fremsendelse af disse oplysninger begrundede vedtagelsen af den anfægtede afgørelse.
- 43 For det første henvises i denne henseende til de forbindelser, som sagsøgeren på tidspunktet for de faktiske omstændigheder havde til andre virksomheder, og som ikke bestrides af parterne, således som disse bekræftede under retsmødet. Allerførst var sagsøgeren tilknyttet I.C.B., idet denne virksomhed ejede størstedelen af sagsøgerens selskabskapital. Dernæst var I.C.B. partnervirksomhed til to virksomheder, Medini og A.L.O. Immobilen, idet virksomheden ejede mere end 25%, men mindre end 50% af deres selskabskapital. Endelig var A.L.O. Immobilen tilknyttet Compagnie

d'Investissement des Alpes, for så vidt som denne sidstnævnte virksomhed ejede størstedelen af selskabskapitalen, og dermed, a priori, flertallet af de stemmerettigheder, der er tillagt aktionærerne, i førstnævnte virksomhed.

- 44 For det andet bemærkes, at det af ECHA påberåbte retsgrundlag, henset til den faktiske situation i hovedsagen, ikke gjorde det muligt at anmode sagsøgeren om oplysningerne vedrørende Compagnie d'Investissement des Alpes. Det følger nemlig klart af artikel 6, stk. 3, første afsnit, i bilaget til henstilling 2003/361, at denne bestemmelse finder anvendelse med henblik på at bedømme dataene for partnervirksomhederne til »den pågældende virksomhed«, dvs. den virksomhed, som er genstand for en undersøgelse i forbindelse med henstilling 2003/361 med henblik på fastsættelse af dens størrelse. I det foreliggende tilfælde og i modsætning til, hvad ECHA oplyste i skrivelsen af 15. oktober 2013, er Medini og A.L.O. Immobilen imidlertid ikke partnervirksomheder til sagsøgeren som omhandlet i artikel 3, stk. 2, i bilaget til henstilling 2003/361. Dette har ECHA i øvrigt også anerkendt under retsmødet. Hvad angår begrebet »indirekte« partnervirksomhed, som ECHA har påberåbt sig under den administrative procedure og for Retten, er dette begreb ikke gentaget i henstilling 2003/361.
- 45 For det tredje skal den fortolkning af den anfægtede afgørelse, som ECHA har foretaget i sine processkrifter, hvorefter ECHA søgte at bedømme dataene for de to partnervirksomheder til I.C.B., dvs. Medini og A.L.O. Immobilen, på grundlag af artikel 6, stk. 3, andet afsnit, i bilaget til henstilling 2003/361, og med henblik herpå anvendte artikel 6, stk. 3, første afsnit, i nævnte bilag, som giver oplysninger om måden at fastsætte dataene for en partnervirksomhed til en tilknyttet virksomhed, forkastes. En sådan fortolkning er nemlig i strid med ordlyden af skrivelsen af 15. oktober 2013. Af denne fremgår dels, at ECHA anmodede om dataene for Compagnie d'Investissement des Alpes i medfør af artikel 6, stk. 3, første afsnit, i bilaget til henstilling 2003/361, dels, at ECHA anvendte denne bestemmelse i det foreliggende tilfælde.
- 46 For det fjerde gælder, at selv om ECHA, således som agenturet har anført i sine processkrifter, havde haft til hensigt at anvende artikel 6, stk. 3, andet afsnit, i bilaget til henstilling 2003/361, og dernæst i denne forbindelse at henvise til samme stykkes første afsnit, fremgår dette ræsonnement ikke klart og utvetydigt af de dokumenter, der er fremlagt under retsforhandlingerne, og overholder under alle omstændigheder ikke den begrundelsespligt, der påhviler ECHA i henhold til artikel 296 TEUF.
- 47 For det femte kan ECHA's fortolkning af bestemmelserne i bilaget til henstilling 2003/361 endvidere ikke lægges til grund. Som tidligere nævnt vedrører artikel 6, stk. 3, første afsnit, i bilaget til henstilling 2003/361 nemlig kun dataene for partnervirksomhederne til »den pågældende virksomhed«. Denne bestemmelse vedrører ikke partnervirksomhederne til den virksomhed, der er tilknyttet den pågældende virksomhed, som omhandles i artikel 6, stk. 3, andet afsnit, i bilaget til henstilling 2003/361. Artikel 6, stk. 3, første afsnit, i bilaget til henstilling 2003/361 kan således ikke anvendes til at fastsætte dataene for de partnervirksomheder, der omhandles i samme stykkes andet afsnit. Denne fortolkning bekræftes af den omstændighed, at artikel 6, stk. 3, første afsnit, i bilaget til henstilling 2003/361, således som det klart fremgår af bestemmelsens indledning, har sin berettigelse »[v]ed anvendelsen af stk. 2« i artikel 6 i det nævnte bilag og ikke ved anvendelsen af artikel 6, stk. 3, andet afsnit, i dette bilag. I øvrigt skal det argument, som ECHA har fremført under retsmødet, hvorefter ordene »pågældende virksomhed« nærmere bestemt ville kunne fortolkes som dækkende alle de virksomheder, med hensyn til hvilke der indsamles data, og bl.a. i det foreliggende tilfælde A.L.O. Immobilen, forkastes. Bortset fra den omstændighed, at denne fortolkning ikke er i overensstemmelse med formålet med henstilling 2003/361, som er at fastlægge størrelsen af en given virksomhed og ikke størrelsen af de virksomheder, som har forbindelser med denne, ville den i visse tilfælde føre til en ubegrænset hensyntagen til data for virksomheder, der er over- eller underordnet den pågældende virksomhed, hvilket ECHA anerkendte under retsmødet. En sådan fortolkning går imidlertid åbenlyst ud over ordlyden af henstilling 2003/361, som inden for visse grænser, der udtrykkeligt er fastsat i den nævnte henstilling, tilsigter at tage hensyn til dataene for andre virksomheder end den pågældende virksomhed.

48 ECHA's øvrige argumenter kan ikke ændre denne konklusion.

49 Hvad navnlig angår anvendelsen af termen »udelukkende« i hovedparten af sprogversionerne af artikel 6, stk. 1, i bilaget til henstilling 2003/361, og ifølge ECHA navnlig i den italienske version af den nævnte artikel, bemærkes, at den tilsigter at fastsætte en sondring mellem en uafhængig virksomhed, hvor der kun skal tages hensyn til virksomhedens regnskaber, og en virksomhed, som ikke er uafhængig, med hensyn til hvilken der skal tages udgangspunkt i regnskaberne og dataene for partnervirksomheder og tilknyttede virksomheder. Den manglende anvendelse af termen »udelukkende« i artikel 6, stk. 3, andet afsnit, i bilaget til henstilling 2003/361 kan således ikke betyde, at ECHA ubegrænset ville kunne tage hensyn til dataene for de virksomheder, der er over- eller underordnet den pågældende virksomhed.

50 Hvad angår vejledningen om definitionen af SMV, som er offentliggjort af Kommissionen på internettet, bemærkes indledningsvis, at den vejledning, som ECHA henviser til i sine processkrifter, foreligger efter den anfægtede afgørelse. Dernæst bemærkes, at såvel artikel 3 i forordning nr. 1907/2006 som niende betragtning til og artikel 2 i forordning nr. 340/2008 henviser til henstilling 2003/361 med henblik på at definere SMV og ikke til vejledningen om definitionen af SMV. Endelig kan nævnte vejledning ikke rejse tvivl om de termer, der anvendes i henstilling 2003/361, bl.a. henset til princippet om retssikkerhed.

51 Hvad angår det argument, som ECHA har påberåbt sig for Retten, hvorefter sagsøgeren tilhører en »gruppe virksomheder«, og bortset fra den omstændighed, at ECHA ikke har forklaret, hvilket retsgrundlag der gør det muligt for agenturet at tage hensyn til denne eventuelle omstændighed i det foreliggende tilfælde, fremgår det ikke af de oplysninger, der er fremlagt under retsforhandlingerne, navnlig af afgørelse SME(2013) 2249, af e-mailen af 17. juli 2013, af skrivelsen af 15. oktober 2013 og af den anfægtede afgørelse, at ECHA har påberåbt sig denne omstændighed som grundlag for dens anmodning vedrørende Compagnie d'Investissement des Alpes.

52 Henset til samtlige disse omstændigheder må det fastslås, at det retsgrundlag, som ECHA i det foreliggende tilfælde har påberåbt sig, ikke begrundede anmodningen til sagsøgeren vedrørende Compagnie d'Investissement des Alpes.

53 Herefter må det første anbringende til støtte for søgsmålet tiltrædes, og den anfægtede afgørelse må følgelig annulleres.

Det andet anbringende om, at afvisningen af at tillægge sagsøgeren status af SMV er ulovlig

54 Sagsøgeren har, henset til de i forbindelse med det første anbringende fremførte argumenter, gjort gældende, at ECHA burde have taget hensyn til 100% af virksomhedens egne data, 100% af I.C.B.s data, 40% af Medinis data og 36,66% af A.L.O. Immobiliens data. Dataene for Compagnie d'Investissement des Alpes og for Medinis eventuelle partnervirksomheder er ikke relevante med henblik på at fastlægge dens størrelse. ECHA kunne derfor ikke have nægtet den status som SMV ved at basere sig på den manglende fremsendelse af de anmodede dokumenter vedrørende sidstnævnte virksomheder.

55 ECHA har anført, at den af sagsøgeren foreslåede fortolkning af henstilling 2003/361 ikke overholder hverken bestemmelserne i eller formålet med henstillingen, og heller ikke retningslinjerne i vejledningen om definitionen af SMV. Følgelig har ECHA ikke begået nogen fejl ved at fastslå, at sagsøgeren ikke kunne få status som SMV, eftersom virksomheden ikke havde været i stand til at fremlægge alle de data, der var nødvendige med henblik på at godtgøre, at den havde ret til nedsatte registreringsgebyrer.

- 56 I denne forbindelse bemærkes, at den manglende fremsendelse af oplysningerne vedrørende Compagnie d'Investissement des Alpes begrundede den anfægtede afgørelse og bl.a. ECHA's afvisning af at tildele sagsøgeren en nedsættelse af gebyret.
- 57 Som konstateret i forbindelse med det første anbringende begrundede det retsgrundlag, som ECHA i det foreliggende tilfælde har påberåbt sig, imidlertid ikke anmodningen til sagsøgeren vedrørende Compagnie d'Investissement des Alpes.
- 58 Herefter begik ECHA ligeledes en fejl ved at antage, at den manglende fremsendelse af oplysningerne vedrørende Compagnie d'Investissement des Alpes i det foreliggende tilfælde kunne begrunde afvisningen af at tildele sagsøgeren en nedsættelse af gebyret.
- 59 Følgelig må det lægges til grund, at det andet anbringende til støtte for søgsmålet er begrundet, og det må fastslås, at den anfægtede afgørelse på dette grundlag ligeledes må annulleres.

Sagens omkostninger

- 60 I henhold til procesreglementets artikel 134, stk. 1, pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom. ECHA har i det væsentlige tabt sagen og pålægges derfor at betale sagens omkostninger i overensstemmelse med sagsøgerens påstand herom.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

RET TEN (Sjette Afdeling):

- 1) Afgørelse SME(2013) 3665 af 15. oktober 2013 truffet af Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA) annulleres.**
- 2) I øvrigt frifindes ECHA.**
- 3) ECHA bærer sine egne omkostninger og betaler K Chimica Srl.s omkostninger.**

Frimodt Nielsen

Dehousse

Collins

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 15. september 2016.

Underskrifter